

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

KERSTTHERAPIE

Eigentijds kerstspel in twee bedrijven,
vrij naar Charles Dickens

1880

door

Manu Jacobs

Gebaseerd op 'A Christmas Carol'

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2011

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

Nr.3083

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TWAALF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk <i>KERSTTHERAPIE</i> op te voeren moet de naam van auteur <i>MANU JACOBS</i> vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2011/220/025
ISBN 978-90-385-11535

© 2011 Toneelfonds J. Janssens/Manu Jacobs
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(8 dames – 3 heren – 1 kind – Figuratie)

MARIANNE VEKENS
 JOHN VAN DAELE, ook GEEST VAN DE TOEKOMST (=geest 3)
 KELLY COPPENS
 VERA VEKENS
 GEEST VAN HET VERLEDEN (=geest 1) (kinderrol)
 GEEST VAN HET HEDEN (=geest 2) (vrouwenrol)
 DEURWAARDER
 ROBERT DE GRAEVE
 DIRIGENTE VAN HET NONNENKOOR
 SUZANNE COPPENS, moeder van Kelly
 ISABELLE COPPENS, zus van Kelly
 BERTHA VEKENS, moeder van Marianne

Figuratie

NONNEN (8)
 DAKLOZEN (8)
 GRAFSTOET
 ST. PIETER

DECOR

Het decor bestaat uit een bureau van een zakenvrouw: een ruime kamer met aan de rechterkant een bureautafel met stoel, een boekenkast, etc. In het midden de toegangsdeur. Aan de linkerkant van de deur staat een veldbed, een nachtkastje, een koffer, pantoffels,... Aan de linkerkant van het podium (links naast het veldbed etc.) begint een trap, die naar de coulissen loopt.

KORTE INHOUD

Marianne Vekens is een succesvolle businessvrouw. Zij is het toonbeeld van onze moderne maatschappij: we moeten vooruit, nooit achteruit kijken, maar zo snel mogelijk succes boeken op alle mogelijk vlakken. Stilstaan is achteruit bollen. Allemaal goed en wel, maar we mogen er niet in overdrijven. Wanneer Marianne zich hier echter wel schuldig aan maakt, wordt ze op de vingers getikt door haar overleden echtgenoot Johnn. Johnn start de “Scrooge-therapie”. Zoals in het oude Kerstverhaal komen er drie geesten haar ’s nachts bezoeken. Eén geest om Marianne haar verleden te laten zien, één geest om het heden te tonen, en een geest die haar duistere toekomst toont. Langzaam ontdekt Marianne dat ze haar leven en haar familie aan het verwaarlozen is. Dankzij de ‘Scrooge-therapie’ leert Marianne terug van het leven te genieten.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

GELUID : Ouverture

LICHT : Fade in bureau (daglicht)

(Bij ‘Let it snow’ gaat licht aan. We zien een bureau, netjes geordend, waaraan Marianne Vekens zit. Ze schrijft op een papier. Een secretaresse – Kelly Coppens – komt binnen met een tas koffie en “De Tijd” onder haar arm. Met veel zorg zet ze het kopje bij Mevrouw Vekens en geeft ze de krant. Hierna gaat ze weer buiten. Na een tijdje komt ze opnieuw binnen, we zien haar iets vragen aan Marianne en Marianne hierop antwoorden. Daarna gaat Kelly weer buiten (dit alles zonder tekst!). Hierna fade de muziek weg. Kelly komt terug binnen.)

KELLY: Mevrouw Vekens, de garage van uw BMW heeft juist gebeld. Ze hebben uw wagen gecontroleerd en nu blijkt dat de voorbanden vervangen moeten worden.

MARIANNE VEKENS : Alle twee?

KELLY : Goh, ik ga er vanuit van wel. Worden die niet altijd per twee verkocht?

MARIANNE VEKENS : Niet altijd nee...

KELLY : Aah stom van mij... Wacht, dan bel ik even terug om te checken.

(Kelly gaat naar de deur, duwt en duwt, maar deur gaat niet open. Ziet dan het bordje “Trekken”, en trekt deur open. Ze gaat terug af. Na een tijdje komt ze terug op.)

KELLY : Ja, Mevrouw Vekens, ik heb het gecheckt. Ze moeten allebei vervangen worden.

MARIANNE VEKENS : Goed, laat ze dan maar vervangen en vraag dat ze het zo snel mogelijk in orde brengen.

KELLY : Oké Mevrouw Vekens, ik doe het meteen Mevrouw Vekens.

(Opnieuw probeert Kelly de deur open te duwen, bedenkt zich dan en trekt de deur open. Marianne Vekens kijkt in kopje, doet er nog wat melk bij, roert opnieuw 2x naar links, 2x naar rechts, wil opnieuw drinken, Kelly komt binnen)

Mevrouw Vekens, mijn excuses, ik ben helemaal mis geweest!

MARIANNE VEKENS : Hoezo? Moesten de banden niet vervangen worden?

KELLY : Jawel jawel, maar ik zei de voorbanden. Het zijn de achterbanden die vervangen moeten worden.

MARIANNE VEKENS : Aah... *(drinkt van haar koffie, Kelly blijft staan met vragende blik)* Wel? Wat is het probleem?

KELLY : Ja, u heeft nog geen toestemming gegeven voor uw banden.

MARIANNE VEKENS : Ik heb daarstraks toch gezegd dat het in orde is?

KELLY : Voor de voorbanden, maar nu zijn het de achterbanden die...

MARIANNE VEKENS : Ja meisje, voorbanden of achterbanden, als ze vervangen moeten worden, moeten ze vervangen worden hè, zo simpel is het. Zorg nu maar dat het in orde komt.

KELLY : Ja, Mevrouw Vekens. Bedankt, Mevrouw Vekens.

(Kelly gaat af, opnieuw duwen – trekken. Marianne wilt juist haar krant openslagen als Kelly binnenkomt met een stapel enveloppen, Marianne legt krant terug neer)

De post is er, Mevrouw Vekens. Een rekening voor de firma...

MARIANNE VEKENS : Breng die maar naar de boekhouding, en zeg dat ze dat zo snel mogelijk betalen.

KELLY : Dan een brief van de loodgieter. Die vraagt aan de technische dienst of hij buizen van 46 centimeter of buizen van 56 centimeter moet leveren...

MARIANNE VEKENS : Goed...

KELLY : En? ... 46 of 56?

MARIANNE VEKENS : Tja, dat moet je aan de technische dienst vragen hè Kelly.

KELLY : Ja, natuurlijk, excuseer. Dan nog een rekening voor de firma...

MARIANNE VEKENS : Breng die dan ook maar naar de boekhouding...

KELLY : Oké, en dan nog een persoonlijke rekening voor u. *(wil de rekening aan Marianne geven)*

MARIANNE VEKENS : Ook naar de boekhouding...

KELLY : Nee nee, mevrouw Vekens, een persoonlijke rekening voor u...

MARIANNE VEKENS : Naar de boekhouding...!

KELLY : Excuseert u mij, Mevrouw Vekens, voor mijn indiscretie.

MARIANNE VEKENS : 't Is al goed, wat nog?

KELLY : De organisatie "Moeders voor Moeders" vraagt of het bedrijf misschien kleine maandelijkse schenkingen kan doen om zo de organisatie te ondersteunen.

MARIANNE VEKENS : Kleine maandelijkse schenkingen? En wat win ik daarbij?

KELLY : Euh, niets denk ik...

MARIANNE VEKENS : In dat geval, gooi maar in de snippermand. De woorden "organisatie" en "schenkingen" doen mijn maag al omkeren.

KELLY : Ja goed dan, en dan nog reclame voor een bank. Een bepaalde formule om snel geld te verdienen, maar dat zal ik ook maar ineens in de snippermand gooien, zeker?

MARIANNE VEKENS : Snel geld verdienen? Hmm... interessant... Geeft dat maar hier, dat kan nog van pas komen...

KELLY : *(blijft verbouwereerd staan)* Dat begrijp ik nu niet. Een folder voor een bank die leest u wel, en die van een organisatie zoals Moeders Voor Moeders daar wilt u zelfs geen blik op werpen?

MARIANNE VEKENS: Het verbaast mij niets dat je dat niet begrijpt, juffrouw Coppens, dat onderscheidt dan ook een CEO van een secretaresse.

KELLY : Oftewel het rijke volk van het arme volk.

MARIANNE VEKENS : Kom kom Kelly, je hebt toch niet te klagen? Zo gaat dat in de wereld hè, sommigen verdienen meer dan anderen. Punt uit!

KELLY : Het verschil is dat ik wel WERK voor mijn geld. *(mompelend tegen zichzelf, ze schrikt als Marianne Vekens hier toch op reageert)*

MARIANNE VEKENS : Ho ho, niet te ver gaan hè, Kelly! Ik heb altijd voor mijn geld moeten knokken!

KELLY : Excuses Mevrouw Vekens, excuses.

MARIANNE VEKENS : Zolang het maar geen tweede keer gebeurt. Ach Kelly'tje, denk maar zo: geld maakt niet gelukkig. (*draait zich om en zegt tegen publiek*) Maar het helpt toch fameus!

(*telefoon gaat*)

Wel? (*als tegen een klein kind, Kelly heeft geen idee wat er gaande is*) Tring tring! Zouden we het telefoontje niet opnemen?

KELLY : Ja, sorry. Met Kelly...?

MARIANNE VEKENS : “Goedemiddag, welkom bij Vekens Airco, u vraagt, wij blazen, hier met Kelly Coppens, secretaresse, waarmee kan ik u van dienst zijn...?”

KELLY : Euh ja, dat dus... Ja? Ooh ja? 't Is niet waar! Maar zeg... Absoluut ja. En hoeveel? Ooh dat zal ze wel goed vinden! Ja natuurlijk, ja ik geef u mijn overste... Belangrijk telefoontje, Mevrouw Vekens!

MARIANNE VEKENS : “Ja? Euhem... Hmja ja ja... En over hoeveel geld hebben we het dan? Wablieft? Tweeduizend euro? Zeg maar dat is een mooi bedrag hè! (*fluistert tegen Kelly:*) Kelly, jij bent een financieel talent! Op deze manier kan er voor jou wel eens een dikke promotie inzitten! (*terug in telefoon*) En wanneer zou ik dat bedrag ontvangen? Aah, ik betaal aan u. Hoe? Ik betaal aan u? Ja maar u zei een donatie? Ah zo, u vraagt of ik een donatie aan u wil geven? Voor de arme mensen in de samenleving?

(*Kelly stapt voorzichtig weg*)

Wel, luister eens goed naar mij hé juffrouw, als uw arme mensen geld willen, dat ze dan voor mijn part een bank overvallen of straatmuzikant worden, maar IK DOE NIET AAN LIEFDADIGHEID!! Salut!” (*hoorn neer*) Waar gaat dat naar toe met de mensheid? Het slechte pad op, ja... Als ze nu al aan de

middenstanders geld gaan vragen voor de luiards van de samenleving...
 Kelly?! Kelly maakt dat ge binnen de drie seconden hier zijt of ge staat op
(Kelly staat er al) ... straat...

KELLY : U heeft geroepen mevrouw?

MARIANNE VEKENS : Kelly, wat had dat telefoontje te betekenen?

KELLY : Ooh, van die Mevrouw Herkens, wel ja die belde om te vragen voor een donatie, en ik dacht, dat zal Mevrouw Vekens vast en zeker interessant vinden. Ze gaan namelijk op kerstavond een feest organiseren voor de armen in de stad. Toch een prachtig initiatief nietwaar? En dus ik dacht, of ik vermoedde, Mevrouw Vekens die heeft toch genoeg geld, dus misschien dat zij...

MARIANNE VEKENS : Dus misschien dat die arme Mevrouw Vekens wel zo zot is om haar eerlijk verdiende centjes weg te geven? Kelly, we hebben het daarstraks nog over geld gehad. Jij weet meer dan wie ook dat geld verdienen niet gemakkelijk is, waarom zou ik het dan in het rond strooien? Of wil je soms dat ik binnenkort mijn BMW moet inruilen voor een “koekendozeke”? En dat ik zelf moet staan koken in plaats van op restaurant te gaan? Dat zou er toch over zijn hè! Ik offer niet half mijn kapitaal op aan mensen die te lui zijn om ook maar één poot uit te steken!

KELLY : Met alle respect mevrouw Vekens, maar daar moet ik u tegenspreken. U weet niet wat de achtergrond van die mensen is. Sommigen hebben gewoon pech gehad in hun leven, en heel wat van die mensen hebben dus niet gekozen voor zo'n bestaan, en die mensen moeten dan heel hun leven op straat doorbrengen.

MARIANNE VEKENS : Ik zeg altijd, ge kiest uw eigen leven! Dus als die mensen ervoor gekozen hebben om op straat te leven, dan doen ze maar wat mij betreft. Zolang ze niet in mijn weg liggen heb ik er geen last van. En als ze op straat leven, wil dat zeggen dat ze het binnen te warm hebben.

KELLY : Het is winter en buiten is het -3°.

MARIANNE VEKENS : Gaat ge mij nu nog tegenspreken ook? Zo'n farce als daarnet met dat telefoontje lapt ge mij nooit meer hè, ik geef mijn geld alleen aan nuttige dingen, dingen waar IK iets mee ben, en geen hoop hypocriete hyperheilige kerstmisvredelievende maretakhangende jankende meelevende graag geziene goedgezakkige geldinzamelaars! Nog één zo'n fout en ge vliegt

op straat hé juffrouw Kelly Coppens, kerstperiode of geen kerstperiode!

KELLY : Sorry Mevrouw Vekens, ik zal er op letten. *(schrijft op in haar schriftje)*

MARIANNE VEKENS : Aah trouwens, voor ik het vergeet met al die geldzaken, ik moet een interne memo sturen naar personeelszaken. Vandaag nog te versturen en sito presto uit te voeren! Noteer eens... Geachte Heer Van Opstal, graag volgende memo in acht nemen: Het bedrijf verkeert in grote financiële moeilijkheden. Zoals de situatie zich momenteel voordoet nadert Vekens Airco (U vraagt, wij blazen) een faillissement. Indien wij geen maatregelen nemen, is het bedrijf binnen dit en 6 maanden opgedoekt. Hierdoor heb ik geen keuze en moeten enkele personeelsleden het bedrijf noodgedwongen verlaten. U mag volgende personen hun C4 opsturen...

(Kelly staat te snotten)

Awel awel, wat is er nu?

KELLY : Sorry dat ik mij zo laat gaan, Mevrouw Vekens. Het is alleen, ik wist niets van dat faillissement. Ik dacht altijd dat het bedrijf financieel gezond was, en dus komt dat nieuws een beetje als een schok voor mij. Nu begrijp ik natuurlijk dat u de laatste maanden zo vies gezind bent, en zo chagrijnig, ...

(Marianne Vekens staat dreigend recht achter haar bureau, met een boos gezicht) ... en nog gieriger dan anders, en zo'n echte zuurpruim zonder enig greintje humor, en dat u zo'n last verkoopt, en... O jee, het bedrijf is niet echt failliet zeker?

MARIANNE VEKENS : Neen, het bedrijf is niet echt failliet, maar nu weet ik ineens hoe mijn werkvolk over hun overste denkt.

KELLY : Maar als het bedrijf geen financiële schade heeft, waarom worden die mensen dan aan de deur gezet?

MARIANNE VEKENS : Zeg Kelly, het zijn besparingen voor iedereen hè. Volk dat overbodig is, vliegt eruit en liefst zo snel mogelijk. That's business!

KELLY : Maar Mevrouw, dat kunt u toch niet maken? Besparingen of niet, die mensen hebben allemaal een gezin te onderhouden, misschien zelfs kinderen die op een

kerstcadeau hopen, ze moeten leningen afbetalen, hebben dagelijks kosten,... Dan kan u het toch niet over uw hart krijgen om die zonder reden buiten te zetten? Binnen enkele weken is het Kerstmis, en dan staan al die mensen op straat? En waar moeten zij dan naartoe?

MARIANNE VEKENS : Wel dan kunnen ze ineens aankloppen bij die liefdadigheidsorganisatie van daarstraks aan de telefoon! En als ge niet oppast kunt gij binnen een paar dagen juist hetzelfde doen!

KELLY : Maar geef die mensen dan toch tenminste een vergoeding, dat ze even rondkomen, het is crisis voor iedereen hoor.

MARIANNE VEKENS : Wel goed, ik moet inderdaad niet zo hard zijn. Weet je wat? Ik zal mijn goed hart laten zien, anders denk je nog dat ik een wreed persoon ben.

KELLY : Ooh ziet u wel mevrouw Vekens, u KAN echt charmant zijn! Hoeveel zal ik ze laten geven?

MARIANNE VEKENS : Hoeveel? Ge denkt toch niet aan geld?? Haha, al een geluk dat jij onze financiële directeur niet bent. Geen geld, hè Juffrouw Coppens. Geef ze maar allemaal een sleutelhanger van de firma mee, als afscheidscadeau. Daar mogen ze content mee zijn hé? En nu, schrijven! Waar was ik?

KELLY : “U mag volgende personen hun C4 opsturen”

MARIANNE VEKENS : Goed,

STEM JOHNN : Het is vervlogen tijd die oproept tot spijt, het heden doet onszelf in schaamte kleden, en dat wat komen zal kent de straffen al...

MARIANNE VEKENS : ... *(stopt met namen te noemen)* En voor de rest kent u de procedure: mailen, faxen, per postduif opsturen, u mag zelf kiezen. Omdat ik zo goed gezind ben vandaag!

KELLY : Echt? Ooh, in dat geval, zou ik nog iets mogen vragen?

MARIANNE VEKENS : Zolang het geen geld is kan je altijd proberen. En daarnaast mag het ook niet te lang duren, want je hebt vandaag de onwaarschijnlijk vervelende gewoonte van mijn tijd te verdoen!

KELLY : Nee nee, het heeft niets met geld te maken, en het duurt helemaal niet lang... Ik weet dat we normaal gezien geen vakantie krijgen met de feestdagen, ook niet met Kerstmis en Nieuwjaar, want er moet gewerkt worden. U zegt altijd:

winter of zomer, Vekens airco blijft blazen. *(iets meer in zichzelf:)* Ook al is het dan buiten -3°, wij blijven die verdomde airco's verkopen. Over de hele wereld verkoopt niemand airco's in de winter, maar Vekens Airco blaast door. Enfin, ik weet ook dat u altijd zegt dat Kerstmis een commercieel feest is waar niemand nog iets om zou moeten geven, en dat het enkel de zotten der aarden zijn die nog zingen van "Deck the Halls" en "Stille Nacht", en dat de oeroude tradities eigenlijk gewoon...

MARIANNE VEKENS : Kelly, ga je hier nu nog een half uur staan leuteren of heb je nog een punt?

KELLY : Wel, mijn grootmoeder is nogal zwak de laatste weken. De dokters geven haar nog maar een maand of twee. En dus hadden we gedacht van met de familie, als verrassing, een Kerstfeest te organiseren. Omdat het waarschijnlijk haar laatste Kerstmis is, en mijn grootmoeder altijd al een voorliefde voor Kerstmis heeft gehad.

MARIANNE VEKENS : *(stopt met schrijven en kijkt verveeld op)* Hoe laat begint dat feest?

KELLY : Wel, dat is nu net het probleem. Mijn dienst loopt tot zes uur, maar omdat mijn grootmoeder op tijd haar bed in zou moeten, willen we toch rond half vijf beginnen met het feest...

MARIANNE VEKENS : Oei, daar zie ik al een probleempje. Dienst tot zes, feest om half vijf,... Bij mijn weten kan je nooit op twee plaatsen tegelijk zijn hè?!
(lacht)

KELLY : Inderdaad, dat is niet mogelijk... *(lacht mee)*

MARIANNE VEKENS : *(stopt abrupt met lachen)* En nu terug aan het werk, Juffrouw Coppens.

KELLY : Maar, ma... *(begint te stotteren, Marianne Vekens kijkt terug op, verveling neemt toe)* Ik had misschien gedacht om wat vroeger door te kunnen gaan van de dienst...

MARIANNE VEKENS : *(staat recht en neemt bril van haar gezicht)* Vroeger doorgaan van de dienst? VROEGER DOORGAAN VAN DE DIENST? En dat tijdens de kerstperiode?! En wat is het volgende? Misschien nog opslag? Of een nieuwe bureau? Of een laptop en een auto van de firma? Dat personeel van

tegenwoordig! Nooit content. Je geeft ze alles wat mogelijk is, en toch blijven ze morren!

(stilte)

KELLY : Euh, mag ik nu vroeger doorgaan?

MARIANNE VEKENS : Je verlaat de dienst niet voor twintig na vier, en haalt de verloren uren in op Oudejaar, is dat duidelijk?

KELLY : Ja, mevrouw Vekens... Bedankt, Mevrouw Vekens...

Scène 2

(Kelly gaat af, de zus van Marianne Vekens, Vera, komt binnen)

MARIANNE VEKENS : Wat hebt gij nu weer nodig?

VERA : Goeiemiddag zusje, nog altijd even vriendelijk zie ik?

MARIANNE VEKENS : Ja, luister hé Vera, ik heb echt weinig tijd nu, wat scheelt er?

VERA : Ik zal dan maar met de deur in huis vallen. Ge weet dat we nog altijd ieder jaar met de familie samenkomen op Kerstmis.

MARIANNE VEKENS : Och nee, is het weer zover ja?

VERA : Ja, ik weet dat je al vijf jaar niet meer bent komen opdagen, maar...

MARIANNE VEKENS : Maar ons moeder heeft u gestuurd om mij te bekeren waarschijnlijk? Vera, het is niet dat ik al die jaren niet wilde komen hé! Ik zit gewoon tot over mijn oren in het werk!

VERA : Op Kerstmis?

MARIANNE VEKENS : Jà, op Kerstmis! Misschien gelooft ge mij weer niet, maar Kerstmis dat is voor onze firma een periode gelijk een ander.

VERA : Marianneke, uw firma verkoopt airco's, ik denk niet dat de mensen die met Kerstmis zo hard nodig hebben hé! Daar moet ge geen genie voor zijn om dat te snappen!

MARIANNE VEKENS : Vekens Airco blaast door!

VERA : Ja, en de bazin draait door!

MARIANNE VEKENS : Och, gij weet niets van zakendoen... Maar dat moet ik u niet vertellen hè? Want wie heeft er onze familie jarenlang onderhouden? Ik toch wel zeker? En trouwens, ik zou het enorm appreciëren mocht ge mij hier niet Marianneke noemen, maar mevrouw Vekens. Ik bekleed hier nog altijd een hoge functie en in die functie heb ik gezag nodig. En gezag dat moet ge ...

VERA : UITSTRALEN, ja, dat heb ik nog gehoord. En dan is dat natuurlijk perfect normaal dat ik mijn zuster met haar achternaam moet noemen... Ach ja, of ik nu tegen u iets zeg of niet... Trouwens, is het waar wat ze zeggen? Dat ge uw bureau niet meer uitkomt? Ik heb zelfs gehoord dat ge hier uw slaapkamer gemaakt ... *(kijkt achter zich, waar veldbed opgedekt staat, en slaapgerief)* hebt... Ja, ik denk dat mijn vermoeden juist is. Allee Marianne, zo kan dat toch niet....

MARIANNE VEKENS : Zeg hallo, mag ik niet meer slapen waar ik wil? Het is nu eenmaal gemakkelijker voor een manager dat die dicht bij haar werk woont. En voor wie moet ik naar huis gaan? Voor mijn huisstofmijt zeker? Kom hè zeg...

(korte stilte)

VERA : Hoe is het nu met u?

MARIANNE VEKENS : Bwoa, ik heb de laatste tijd wat last van mijne nek...

(Vera probeert te onderbreken)

... en als ik naar links buig doet mijn rechterzij pijn, en mijn darmen weten van die curry van gisterenavond...

VERA : Je weet heel goed wat ik bedoel... Je denkt dat ik het niet weet hé, of dat ik het mij niet aantrek? Ik weet heel goed dat het binnenkort zeven jaar geleden is dat Johnn is verongelukt. 24 december 2003, het lijkt alsof het gisteren was dat ze belden dat hij overleden was. Ik snap perfect hoe je je nu voelt.

MARIANNE VEKENS : Jij snapt juist niets! Het is niet dat het mij koud laat, maar om er nu zeven jaar later nog altijd op door te zitten drammen... dat brengt mijn man niet terug hé zeg...

VERA : Enfin, als je maar weet dat je altijd met mij mag komen praten.

MARIANNE VEKENS : Psychologe Vera Vekens, daar zal veel volk naar komen kijken.

(Vera blijft naar de trap in het bureau kijken)

Zeg, derde-rangs-psycholoog, heb je nu echt niets beters te doen dan mijn interieur te bekijken?

VERA : Zeg, Marianneke...

(Marianne kucht)

Mevrouw Vekens... Vraag jij je nooit af waar die trap naartoe gaat? Ik bedoel, je bureau bevindt zich op de hoek van het gebouw, er kan hiernaast toch geen ruimte meer zijn, en toch is daar een trap. Geef toe, dat is toch fascinerend?

MARIANNE VEKENS : Weet je wat ik fascinerend vind Vera? Dat de verkoopcijfers de laatste weken gedaald zijn met 5%, zonder enige verklaring. DAT vind ik fascinerend, en weet je waarom? Omdat ik op mijn werk ben, waar het mijn taak is om te....?

VERA : Werken...

MARIANNE VEKENS : Voilà, dus als je mij nu wilt laten verder werken. En wat die trap betreft, die stond er al toen ik hier introk, en die is sindsdien niet weggeweest. En zolang hij zich koest houdt tijdens het werk, heb ik er geen problemen mee.

VERA : Goed, dan ben ik er mee weg. Als je maar weet dat mijn deur altijd openstaat.

MARIANNE VEKENS : Pas dan maar op dat er geen dieven binnenkomen, of daklozen, want daarstraks heb ik gehoord dat de stad er vol van zit!

(Vera af. Marianne Vekens wacht even, kijkt of Vera echt weg is, neemt foto uit haar lade en zet die op haar bureau)

Johnn, jongen, ge hebt me hier schoon alleen gelaten hé... “Ik snap perfect hoe ge u nu voelt...” Zever, één hoop gezever. Wat helpt het mij vooruit dat zij dat snapt hé? Brengt ze u daarmee terug? Kan ze de tijd zeven jaar terug draaien, omdat ze het zagezegd “snapt”? Dat onmenselijk verdriet valt niet te begrijpen, noch op te lossen. En dan komen ze nog met hun eindejaarsgezever: “Vrolijk kerstfeest”, dat ze voor mijn part dat kerstfeest steken waar de zon nooit schijnt, want IK HAAT KERSTMIS! (*Gooit foto terug in de lade*).

Scène 3

(Er wordt geklopt)

MARIANNE VEKENS : Wie nu weer? BINNEN!

(Dirigente van het nonnenkoor komt op)

DIRIGENTE : Goedendag mevrouw, wij zijn van het kerkkoor Frivole Jolijtige Zangertjes, en met de Kerst in zicht hadden wij in gedachte uw bureau te vullen met mooie muziek, in ruil voor een kleine vergoeding die de kas van ons klooster kan spijzen.

MARIANNE VEKENS : Nee nee, madame dat moet echt niet, ik ben niet zo voor die klassieke muziek. En ik doe niet mee aan die...

DIRIGENTE : Schitterend, ik wist wel dat u akkoord zou gaan, dames, kom maar binnen.

(Het “kerkkoor” (allenmaal oude dames) komt op; het bureau staat bomvol)

MARIANNE VEKENS : Mensen, maar doe dat toch op straat, je ziet dat dit niet gemakkelijk is, allee buiten en vlug! Kelly?! Maar allee zeg, mensen, hallo....

(Dameskoor begint te zingen zoals het een kerkkoor betaamt. Ze zingen “wij dekken de tafel”. Opeens komt er een bruingebrande ‘Coca-cola-man’ binnen,

zoals in het spotje, onder begeleiding van “I just wanna make love to you”. De zusters beginnen opeens met hun kledij te zwaaien en mee te zingen met het nummer. De dirigente kan niet volgen, aangezien zij de man nog niet gezien heeft. Ze probeert het koor tot de orde te roepen en te doen stoppen. Wanneer de Coca-cola-man weer weg is fade de muziek weg, en bedaren de zusters. Hierna draait de dirigente zich naar Marianne Vekens met hoopvolle blik)

Ja, heel schoon, maar niet mijn stijl. Veel succes nog en tot ziens! Dit is geen concertzaal hè.

DIRIGENTE : Maar mevrouw, wij hadden gehoopt dat, gezien onze prestatie van zojuist, u toch een kleine cent zou geven. En onze dames hebben kou ziet u, dus misschien dat er voor iedereen een warm drankje af zou kunnen? Om de stembanden te smeren?

MARIANNE VEKENS : Prestaties? Prestaties? Ik leid vanuit dit bureau 500 mensen en geef die mensen werk en loon, ik ben als kleine zelfstandige begonnen en ik heb dat eenmansbedrijfje uitgewerkt tot wat men noemt big business, ik verdien iedere dag geld met hopen,... DAT noem ik prestaties, madame, en niet uw gesukkel en gekrijs van daarjuist... EN ALS UW DAMES KOUDE STEM BANDEN HEBBEN, DAT ZE DAN EEN HETE CHOCOMELK IN HUN STROOT GIETEN, MAAR NIET IN MIJN BUREAU!

DIRIGENTE : Maar wij trekken heel dit dorp rond met onze gezangen, en hebben reeds heel wat centen in onze hoed geworpen gekregen.

MARIANNE VEKENS : *(gaat met een arm rond de schouders van hoofdzuster staan)*
Mevrouw de non, ik zou niet graag naar security bellen om te zeggen dat er 15 nonnen moeten buitengewipt worden, ze zouden mij nogal uitlachen. Als het geen crisis zou zijn dan kreeg u van mij al wat u wou, maar nu is het echt de moment niet. Dus mag ik u alstublieft vragen mijn bureau te verlaten? Volgend jaar zal ik ook misschien wat centjes in uw hoed werpen, maar nu... Als ik het goed zie heeft u zelfs geen hoed bij, dus...

(De zusters kijken bedenkelijk naar elkaar)

DIRIGENTE : Ooh wacht, ik heb een oplossing!

(Zuster neemt kap af en houdt deze voor Marianne Vekens, de rest van de zusters maken een instemmend geluid à la “ooh, goed gevonden”. Even pijnlijke stilte)

MARIANNE VEKENS : BUITEN!

(Marianne werkt zusters één voor één buiten, de dirigente laat van het verschieten haar kap vallen en laat die liggen, Marianne Vekens gooit de deur dicht, raapt de kap op en smijt ze naar de gesloten deur. Marianne is buiten adem en reikt naar het bureau om zich tegen te houden en neemt een pilletje, gaat naar de parlofoon en roept erdoor)

Kelly, hier! En vlug!

KELLY : Wat is er, u klonk zo in paniek?

MARIANNE VEKENS : Nee Kelly'tje, dat was geen paniek, dat was pure razernij!
Wat is er zo het laatste half uur gebeurd?

KELLY : Ja ik heb ervan gehoord. Toch erg hé? En te denken dat zoveel mensen erop gehoopt hadden dat het deze keer wel zou lukken, maar het wil precies maar niet komen. Ik denk dat die een mirakel nodig hebben om...

MARIANNE VEKENS : Zeg maar waar hebt gij het over?

KELLY : Awel, ze zeiden juist op het middagnieuws dat den Antwerp weer verloren heeft, ze moeten nu echt gaan oppassen want ze blijven maar zakken in het klassement, en mijn broer is daar heel gevoelig aan hé, als hij nog maar even...

MARIANNE VEKENS : Kelly, ik heb het niet over de voetbal! Is er niemand voorbij uw bureaue daar gepasseerd? Of beter, is er geen 15 man gepasseerd? 15 nonnekes uit het dorpsklooster, dat moet u toch niet ontgaan zijn?

KELLY : Aaah, die zusters?

MARIANNE VEKENS : Ochot madame haar frank valt! Inderdaad Kelly, 15 waggelende zingende tetterende kerstmis-lieve-vrede-zoekende pinguïns, dat kan u toch niet ontgaan zijn?